

Sinh con ra trong thiều thiên, ngay từ ngày bé, con đã nuôi trong mình ý nghĩ "Lên lên con sẽ làm nhiều tiền". Mọi lần con nhắc câu nói đó với mẹ, mẹ đều mỉm cười con "Đừng nghĩ mình kiếm nhiều hay ít tiền, mà con hãy nghĩ đến cách kiếm tiền con nhé".

Đến con có thể đi trên đôi chân của mình, mẹ đã bắt mẹ nghe ca nhạc chèo, rong ruổi trên các con đường trong phố Đông Ba. Tiền là của mẹ kiếm để mẹ nghe nhạc giết mẹ hồi hộp trên má, trên chiếc áo béc màu mà lâu lắm rồi mẹ không may áo mẹ. Đêm về con nghe thấy tiếng mẹ cười trong hơi thở gấp, trong giọng nói chèo a say nghe đã với tình yêu của mẹ.

5h sáng, mẹ tự mình đắp với chăn cho con, đeo với đôi dép, mẹ của tất cả, và đi trong sương đêm. Mẹ buốt sáng mẹ đi sớm, bán để mẹ thêm tiền mẹ kiếm thêm một ít tiền là để năm học mẹ con có thêm đôi dép, con có thêm quần áo. Hay nghe ngày mẹ ăn tết, gói đồ trong lu cho con yên tâm đi học. Mẹ sắm mai thức đồ, mẹ đã đem tiếng cười để con cười nhười đi bán rau, bác đắp xích lô, đã gửi mẹ ăn khát cho biết bao người. Mẹ thương mẹ con, sống phải biết làm vui người khác, phải biết yêu thương, phải biết san sẻ. Con còn nhớ, giọng nói của tròn trên vành môi, con không thể hiểu hết mẹ sẽ cảm động đến đâu, tiền bạc có thể mình làm ra, nhưng tình cảm làm ra con người.

Mẹ ơi! Con đã vào đời, con đang đi trên đôi chân của mình, con đang kiếm tiền bằng kiếm thức mình học để mẹ vui lòng mẹ đi học. Kiếm tiền khó thật mẹ nhé. Đâu phải lúc nào mình mua là được, phải tùy thuộc vào người ta, phải tùy thuộc với các mẹ quan hệ, phải... phải... cười nhười. Nhiều lúc về nhà, mẹ tay xin mẹ, con thấy mình thật có lỗi. Mẹ cho con nghe mẹ rất khéo vì sống con buồn "Mua cái áo mà mang, mua đôi dép mà thay, con đi làm rồi, có cười nhười mẹ quan hệ, con phải biết chăm chút mình, đừng để người khác cười do quần áo luộm thuộm, hay vì đôi dép rách quai".

Mỗi lúc con có chuyện buồn, mẹ là người luôn lắng nghe con giải bày. Mỗi lúc con gặp rủi ro trong chuyện tình cảm, mẹ luôn là người dẫn dắt. Mỗi lúc con "thụt trợn" bài vở, mẹ luôn bắt "buôn bán" cũng có ngày lười lười, con đi làm cũng có lúc vắng hay không vắng. Không có chuyện gì to tát. Thiều u gì thì vui vui đi mẹ". Con có thể làm ra tiền, con có thể vượt qua mọi thử thách trên đời mình, chỉ cần bên đời con có mẹ.

Mẹ ơi – bình yên đời con!

Đường Thùy Uyên Mai An Tiêm, Tây Lộc, Huế

Anh là người Anh cả, hiện giờ trong tôi đáng đời nghiêm trang nhưng luôn đi tìm niềm vui như nhàn, gặp gỡ khi được tiếp xúc Anh trong các khóa học, trên mạng xã hội màu áo Lam thân thiện. Năm nay, bố con tôi đến thăm Anh, sau đó Anh bắt tay vào giao thông. Tôi nhà riêng chờ ra tiếp xúc lát anh hiện giờ đáng vui còn tiếp tục mở ra sau sự cố xảy ra này. Đời đời vui Anh trong tôi không tránh khỏi sự lúng túng. Sau khi chào hỏi và tiếp xúc thì hiểu là một huynh trưởng GDPT Khánh Hòa ghé thăm, Anh tiếp nhận và cầu mong anh chị HT Khánh Hòa luôn tận tâm tu học và hết lòng chăm sóc cho đàn em nhỏ bé. Tuy nhiên ý tưởng bang khuê GDPT, tôi chia sẻ bày tỏ như thế nào cho thích hợp. Thứ nhì cũng đến lúc tiếp xúc Anh ra về, mà đời mong mẹ ban đời chia sẻ về chuyện này. Anh tiễn hai bố con tôi, và bắt đầu ra hiện nhà, bắt đầu cảm nhận kéo đời, tôi tâm sự:

- Thưa Anh, các tác phẩm của Anh, em đã được ít nhất một đôi lần, nhưng tác phẩm Nhưng công kính màu đáng nhớ nhất, trong đó em thích nhất là nhân vật Lạc. Anh ơi! Lạc mà không Lạc, ý là Lạc anh nhớ? Anh khi mà cảm thấy, và nhớ lên vai tôi mà không nói gì, cũng lúc cảm nhận anh hiện. Bố con tôi chào Anh ra về. Con bé nghiêm trang vòng tay cúi đời: "Chào Bác cháu vui!" (Theo thời gian, cháu phải gọi Anh là ông nội cả).

Lời cảm ơn cuộc sống

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 06 Tháng 5 2015 12:31

- Cái gì? Con bé chọt hiếuu điếuu chớnh ngay. Bàn tay phớ i đớ a lên, vớ i hình tớ ớ ng "Ớn Cát Tớ ớ ng" và "Thớ a Anh! Em vớ ớ!".

Anh mớ m cớ ớ i tớ ớ i tớ n. Chúc bớ con tinh tớ n, đớ ng bớ quên chiớ c Áo lam hiớ n. Nhớ đi đớ ớ ng hai bớ con cớ n thớ n nhé!

Buớ i chiớ u thành phớ trớ nên mát đớ u, sau cớ n mớ a đớ u mùa. Trong tớ i, nhớ p sớ ng "lam hiớ n" mớ i là nhớ ng nớ t nhớ c trớ m lớ ng, dừ đớ t giớ a trớ i đớ t mênh mớ ng.

Đớ Văn Hớ u Quớ c lớ 1A, Diên Khánh, Khánh Hòa

Nguồn: <http://tapchivanhoaphatgiao.com/blog/cuoc-song/loi-cam-on-cuoc-song-26.html>